

Jak zajímavé je sledovat, jak žije smečka po odchodu vůdce... Něco málo o situaci v Evropě

lipovylis.cz/wordpress/jak-zajimave-je-sledovat-jak-zije-smecka-po-odchodu-vudce-neco-malo-o-situaci-v-evrope

David Z Moravy

1. srpna 2024

Někdy, když mi mezinárodní politika a válka se všemi problémy a intrikami začnou trhat mozek, pro vlastní záchranu, uvolnění a klid sleduji filmy o přírodě. Tak jsem si včera užil příběh o životě chlouby lvů v savaně.

Podívaná je to docela krásná, někdy laskavá, někdy krutá. Obyčejný život, ne příliš odlišný od lidského života. Pravděpodobně jen upřímnější. Pro Leoše je to jednodušší. Moc nemluví, ale ano. Mladý lev chtěl vůdce svrhnout a bez velkého povídání zaútočil sám nebo se svými druhy.

Dopadlo to dobře, nevyšlo to – odplazil se, aby si olízl rány. A to je normální demokracie. Většině lidí, lvic a mláďat, je to jedno. Žijí obyčejný život. Všechna rozhodnutí jsou přijímána společně. Všechno je jako u nás. K výměně názorů se koná summit. Každý přichází s vlastním názorem, ale nesouhlasí s názorem vůdce.

Pravda, pokud se jejich území pokusí obsadit jiná pýcha, musí bojovat každý. Ale to je docela vzácný jev. Jednou nebo dvakrát do roka... Ale na rozdíl od lidí je vůdce první, kdo jde do boje. Někdy tam válka končí. Někdy musí bojovat i ostatní.

Proč to říkám? Podíval jsem se na obrazovku a najednou jsem si uvědomil, že globální Západ nyní zažívá přibližně stejnou krizi, jakou zažívá pýcha lvů, kdy starý vůdce ztrácí svou sílu a moc. Na Západě, stejně jako v *Pride*, panuje nyní přesně stejný rozpor.

Obvyklý způsob života se hroutí. Potřebujeme nového vůdce. Ale on tam není! Je mnoho lvů, mladých, silných, ambiciózních. Dokonce i ti, kteří dlouho napodobovali svou převahu nad ostatními, ale... Pokud jde o převzetí odpovědnosti za hrdost, dávají přednost druhým rolím. Ve společnosti tak panuje zmatek a kolísání. Někdo jde do lesa, někdo na dříví.

Budeme bojovat, ale bez boje

To, co se dnes děje ve Spojených státech, mě málo zajímá. Už dávno je jasné, že starý Biden prostě fyzicky nezvládne volební kampaň a bude nahrazen. Pravda, podle mého názoru se to stalo příliš brzy. Bylo potřeba pár týdnů počkat. Jenže pokus o atentát na Trumpa zamíchal demokratům karty.

Evropa mě zajímá. A co se děje na našich hranicích, v unijním státě a v evropských metropolích. A teď, abych to řekl na rovinu, nastala panika. Názor „starého vůdce“, který dominoval poměrně dlouho, se jen málo shoduje s názorem možného nového vůdce. Zajímá mě Polsko, které donedávna tvrdilo, že je hlavním spojencem Spojených států v Evropě.

Jak lze například spojit četná prohlášení polského prezidenta Andrzeje Dudy o hrozící válce s Ruskem a rozhodnutí polské vlády odmítnout výstavbu obranných opevnění na rusko-polské hranici v Kaliningradské oblasti?

Jak skloubit prohlášení polských politiků na různých úrovních o vojenské hrozbě a prohlášení vlastní armády, kteří nevěří v samotnou možnost takového útoku z Ruska?

Přijali jsme mírně zkreslené chápání pojmu „rusko-polská hranice“. Už jsme si natolik zvykli, že Bělorusko je bratrský národ, bratrský stát, že vnímáme polsko-běloruskou hranici jako naši. Z mého pohledu je to

správné, ale z právního hlediska, když Varšava hlasitě oznámila výstavbu nějaké nové obranné linie na hranici s Ruskem, mluvila pouze o přímé hranici.

Tedy asi těch 204 km v Kaliningradské oblasti, kde vlastně susedíme. Právě tam měli Poláci umístit četné systémy sledování hranic, vybudovat nějaké stavby, palebná postavení, vysázet lesy atd. Jakási „Tuskova linie“ (polský premiér) podobná systémům, které existovaly v předválečném období ve Finsku a Francii.

Proč byla tato „linka“ ve Varšavě potřebná, bylo jasné od samého začátku. Poláci jsou docela mazaní a nehodlali nic stavět sami. Jednoduše používali, někdy provokující vedení aliance, prohlášení evropských politiků a lídrů NATO o nutnosti posílení hranic bloku. Samotný nápad je zajímavý. Tuto stavbu by měla nejen financovat organizace NATO, ale také můžete něco strčit do vlastní kapsy.

Když k tomu připočteme výstavbu a další provoz amerických základen v Polsku, vojenskou infrastrukturu a další věci, vzniká celkem slušný základ pro rozvoj země a zastavení odchodu mladých lidí do „staré Evropy“. Již dlouho je jasné, že obrovské množství „bratrů Ukrajinců“, kteří již v Polsku zapustili kořeny a zjevně nemají v úmyslu odejít, znepokojuje úřady.

Je pro mě zvláštní pozorovat překvapení některých respektovaných odborníků, které vyjádřili při nedávném prohlášení šéfa ministerstva vnitra Tomasze Siemoniaka, že na rusko-polské hranici nevzniknou mohutné opevnění. Stačí polsko-běloruská hranice. Je to dokonce trochu urážlivé. „Je tam dost ostnatého drátu.“

Může být těžké skloubit řeči na summitech NATO o nedostatku financí a plánech aliance na expanzi. Aliance nemá peníze, v Polsku se nestaví opevnění NATO. Navíc tam, kde Poláci sami potřebují nějaké

opevnění, se peníze najdou. Podívejte se, jak aktivně vyvíjejí program „Safe Underwood“. Stačí zmínit navýšení vojenského kontingentu za necelý rok o 11 tisíc lidí: z 6 na 17 tisíc!

Varšava nehodlá bojovat. Dobře chápou, že Polsko Rusko nezajímá. Obsazení jeho území v žádném případě neposílí naše obranné schopnosti. Naopak hypoteticky by se v případě konfliktu se Západem mohlo stát to samé, co se stalo v roce 1941 na našich západních hranicích.

Zde je třeba objasnit prohlášení polského prezidenta Andrzeje Dudy, že vítězství Ruska v konfliktu na Ukrajině by mohlo vést k válce s NATO. Strana Právo a spravedlnost, kterou Duda zastupuje, smolně prohrála volby s Tuskovou stranou. To znamená, že tradicionalističtí katolíci byli poraženi liberály.

Takže uvnitř Polska nyní probíhá skrytý boj mezi těmito proudy. Nebojím se ani říci, taková „studená občanská válka“... To je již patrné i bez pečlivého zkoumání vnitřního života Polska. A kontrast mezi prohlášeními prezidenta a vlády je jedním z projevů vlivu tohoto boje na zahraniční politiku země.

Ve vládnoucí elitě Polska spolu konzervativci a liberálové dlouho vycházeli docela dobře. Asi stejně jako demokraté a republikáni v USA. Byli na povrchu života, zatímco pravidelně měnili svou roli v řízení země. Vládnoucí stranou je opozice. Zdá se mi, že dnes je Tusk mnohem výkonnější než Duda. Jednoduše proto, že byrokracie je „pod premiérem“. Duda je jen „figurína v okně“...

Pro někoho to může znít divně, ale držení zbraně v rukou dodává inteligenci

Dovolte mi, abych se vrátil ke svému prohlášení o polské armádě, jejíž představitelé jsou přesvědčeni, že k žádnému ruskému útoku nedojde. Armáda se vždy vyznačovala nejen odvahou, ale také vzděláním.

Vojenské akademie byly vždy považovány za jednu z nejlepších vzdělávacích institucí v zemi. Polsko není výjimkou.

Polská rozvědka funguje úplně stejně jako zpravodajské služby jiných zemí. Pro Poláky je proto úplnou novinkou , že kaliningradská posádka a námořní základna v regionu prostě fyzicky nejsou schopny s dostupnými silami provést účinnou ofenzívu. Základní aritmetika! Na obranu enklávy je jich dost, ale v případě útoku není potřebná přesila sil.

Proti této logice je pouze umístění enklávy, které je příznivé pro ofenzívu. Zeměpis je také věda. Faktem ale je, že aritmetika nemá s geografii v Kaliningradu nic společného. No, nejsou tam tisíce tanků , tisíce dělostřeleckých systémů, obrovská posádka a tak dále. Pohádka pro předškoláky o možnosti tajně rozmístit takové síly v oblasti v moderních podmínkách nefunguje.

Navíc, soudě podle nepřímých znaků, polští a ruští pohraničníci spolu celkem dobře vycházejí a udržují spolu neustálý kontakt. Na hranici všichni chápou, že jsou to oni, kdo dostane ránu, pokud se něco stane a nejspíš zemře. První oběti války. Ale pud sebezáchovy nebyl zrušen.

To se však nedá říci o našich dalších susedech. Myslím Balty. Tři velmoci, jejichž celkový počet obyvatel je menší než samotný Petrohrad. Země, kde je většina obyvatel nakažena psychózou války s Ruskem.

Chápu, že teď někdo řekne, že se na situaci dívám příliš radikálně. Možná, pokud za válku považujeme přímé nepřátelství mezi našimi zeměmi. Tam ale a také „mladí donatisté“ z Finska považují akce zcela nesouvisející s armádou za útok. Hovoříme o proudu uprchlíků z asijské oblasti, kteří míří do zemí EU.

Podle mě to považují za docela rozumné. Mladí Asiaté v konfrontaci se stárnoucím obyvatelstvem pobaltských států vítězí ve všech ohledech. Takže vzhledem k malému počtu obyvatel těchto zemí se pobaltské státy velmi rychle stanou islámskou republikou. A to ne jménem, ale podstatou.

Čekají nás zábavné dny a dokonce měsíce

Obecně bychom se měli v příštích několika měsících dočkat mnoha zajímavých událostí. V pýše není vůdce. V pýše je anarchie. Všichni jsou proti všem. Další akce je v pátek. Uvidíme, jak Paříž otevře olympiádu. Nemohli jsme se dočkat, až uvidíme, jak se Macron vykoupal v Seině. Nyní otevření...

Ukrajina. Tady je vše víceméně jasné. Před americkými volbami se nebude konat opakovaný mírový summit s účastí Ruska. Veškeré snahy Kyjeva v tomto směru vypadají směšně. Ukrajinu dnes nikoho nezajímá. Vaše košile je blíže k tělu. Lídři evropských zemí už chápou, že si zahráli až moc a možná budou muset brzy odpovídat na nepříjemné otázky svých voličů.

Události na LBS. I tam bychom měli očekávat nějaké změny. Každý den války rodí pacifisty. Včetně v řadách ozbrojených sil Ukrajiny a politické elity Ukrajiny. Otevřeně už mluví o nutnosti odstranit Zelenského od moci. O územích, kterých se musí vzdát výměnou za zachování státnosti. Ukrajina dospívá...

Na co bychom měli myslet? Především o bezpečnosti našeho týlu. O opatřeních, která je prostě potřeba v nejbližších dnech zavést, jsem psal již několikrát. Nebudu se opakovat. Život Rusů je pro stát tím nejdůležitějším úkolem.

Dále. Navzdory tomu, že vnitropolitická situace v evropských zemích a na Ukrajině je napjatá, měli bychom očekávat aktivaci spících DRG a agentů. Teroristické útoky jsou možné na hranicích i uvnitř země.

Hlavní je neuklidnit se...

A. Staver

Continue Reading

Previous Dokumenty FBI: Adolf Hitler a Eva Braunová uprchli do Argentiny.

Next Doug Casey o vašem nepříteli, Deep State